

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

Articvlvs II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

ARTICVLVS II.

Et in Iesum Christum, Filium eius vnicum, Dominum nostrum, qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Maria virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus & sepultus. Descendit ad inferos, tertia die resurrexit à mortuis. Ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: Inde venturus est iudicare viuos & mortuos.

HOc loco secundam diuinitatis personam discimus cognoscere, vt videamus, quid præter bona temporalia prius enumerata **D**eus nobis largiri soleat, nempe, quomodo omnes bonitatis suæ ac diuinitatis thesauros semel nobis effuderit, nihilq; sibi reliquum fecerit, quod nobis vtendum fruendumq; non impertierit. Iam hic articulus quoq; latè patet, estq; planè fecundissimus. Verùm vt & hunc breuiter ac pueriliter discutiamus, vnum verbum sumemus, quo totius rei summam complectemur, nempe (sicut dictum est) vt ex hoc discamus, quomodo per Christum ab omni maledictione liberati simus, quod hisce verbis nititur: **E**t in **I**ESVM **C**HRISTM, Filium eius vnicum, Dominum nostrum, &c.

*Secunda
persona di-
uinitatis.*

Iam ergo interrogatus à quopiam: Quid credis in secundo Articulo de Iesu Christo? Ad hunc modum responde paucissimis: Ego credo, Iesum Christum verum Dei Filium, Dominum meum esse factum. Quid hoc sibi vult, fieri Dominum? Hoc est, quod me liberarit sanguine suo à peccatis, diabolo, morte, & omni exitio. Antè enim neq; regem habebam neq; Dominum, sed sub diaboli potestate atq; imperio captiuus tenebar, ad mortem condemnatus, inq; peccatis ac cæcitate irretitus.

*Doctrina
secundi ar-
ticuli de re-
demptione
generis hu-
mani, &
beneficijs
filij Dei.*

Iam

Im enim a Deo creati, cum omnis generis inestimabilia bona à Patre accepissemus, venit diabolus nostra felicitati inuidens, & nos suis technis in apertam Dei rebellemq; inobedientiam, mortem, & omnia pericula pertractos iniecit, adeò, vt in eius indignatione iaceremus, perpetuæ damnationi adiudicati, veluti culpa nostra promerueramus. Hic nulla erat amplius relicta aut spes recuperandæ gratiæ, aut consilium adipiscendæ salutis, aut auxilium placandi Patris, aut consilium ignoscendi delicti, donec ille immortalis Patris immortalis Filius, calamitosam miseriam & exilium nostrum sua profundissima bonitate miseratus, de celo nobis opem laturus descendit, nosq; ab omni & peccati, & mortis, ac Diaboli captiuitate, in libertatem adoptionis suæ asseruit. Ita quidem omnium illorum tyrannorum atq; exactorum potestas profligata & oppressa est: quorum in locum successit Iesus Christus, vitæ, iustitiæ, salutis, iustificationis, ac omnium bonorum autor & Dominus: qui nos miseros, & innumerabiles peccatores, ex inferorum faucibus eripuit, asseruit, inq; libertatem vendicauit, irati Patris fauorem & gratiam placata indignatione conciliauit, ac tanquam possessionem suam in tutelam suam nos suscepit, vt nos per suam iustitiam, sapientiam, potestatem, vitam & beatitudinem regat & gubernet.

De mirando consilio redemptionis generis humani.

Christi meritum & gloria & efficacia.

Sic itaq; hæc huius Articuli summa, vt hæc vocula, Dominus, simplicissimè tantum significet, atque saluator seu redemptor, hoc est, qui à Diabolo ad Deum, è morte ad vitam, à peccatis ad iustitiam reduxit, in quibus & nos conseruat. Porro reliquæ huius Articuli partes, ordine semet consequentes, nihil faciunt aliud, quam quòd talem redemptionem per Christum nobis partam declarant, ac exprimunt, quomodo & per quem confecta sit, hoc est, quanti Christum contulerit, & quid pro ea impetranda insumserit, vt nos

lucet

ificeret, suæq; ditioni subijceret: nempe, quod homo factus, & è Spiritu sancto ac Maria virgine sine omni labe peccati conceptus & natus sit, vt esset peccati Dominus: Ad hæc passus, mortuus & sepultus, vt pro me satisfaceret, meamq; culpam, quæ mihi luenda fuerat, persolueret, non auro neq; argento, sed & proprio precioso suo sanguine, Et hæc omnia, non ob aliam rem vllam, quàm vt meus fieret Dominus. Neq; enim sui gratia harum rerum quicquã fecit, aut opus habuit. Post id iterum surrexit deincta atq; absorpta morte: Ac deniq; cœlos conscendit, suscepta imperij administratione, sedens ad dextram Patris, vt Diaboli ac omnes potestates ad illius pedes proiectæ, obedire cogantur, donec nos in die nouissimo prorsus ab hoc prauo seculo, Diabolo, morte, peccatis liberatos separet ac segreget.

Cæterum hæc partes sigillatim tractare, huic compendioso & pro pueris instituto sermone non conuenit, sed prolixis concionibus, quæ per totius anni circulum habentur, præsertim ijs temporibus, quæ talibus prolixiore sermone tractandis destinata sunt, de natiuitate, passione, resurrectione, ascensione Christi, &c.

Quin etiam totum Euangeliũ, quod prædicamus, eo tendit, vt hunc Articulum probè percipiamus, vt in quo totius salutis & felicitatis nostræ summa sita est, quemq; ob vsum & fecunditatem suam longè lateq; patentem, nunquam satis perdiscere possumus.

ARTICVLVS III.

Credo in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, communionem sanctorum, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, & vitam æternam, Amen.

Hunc

*De causa
finali histo-
ria & ap-
plicatione
ad nos.*

*Articulus
de benefici-
is Christo
propria &
præcipua
Euangelij
doctrina.*